

Ilustrații și text
LARISA RACU

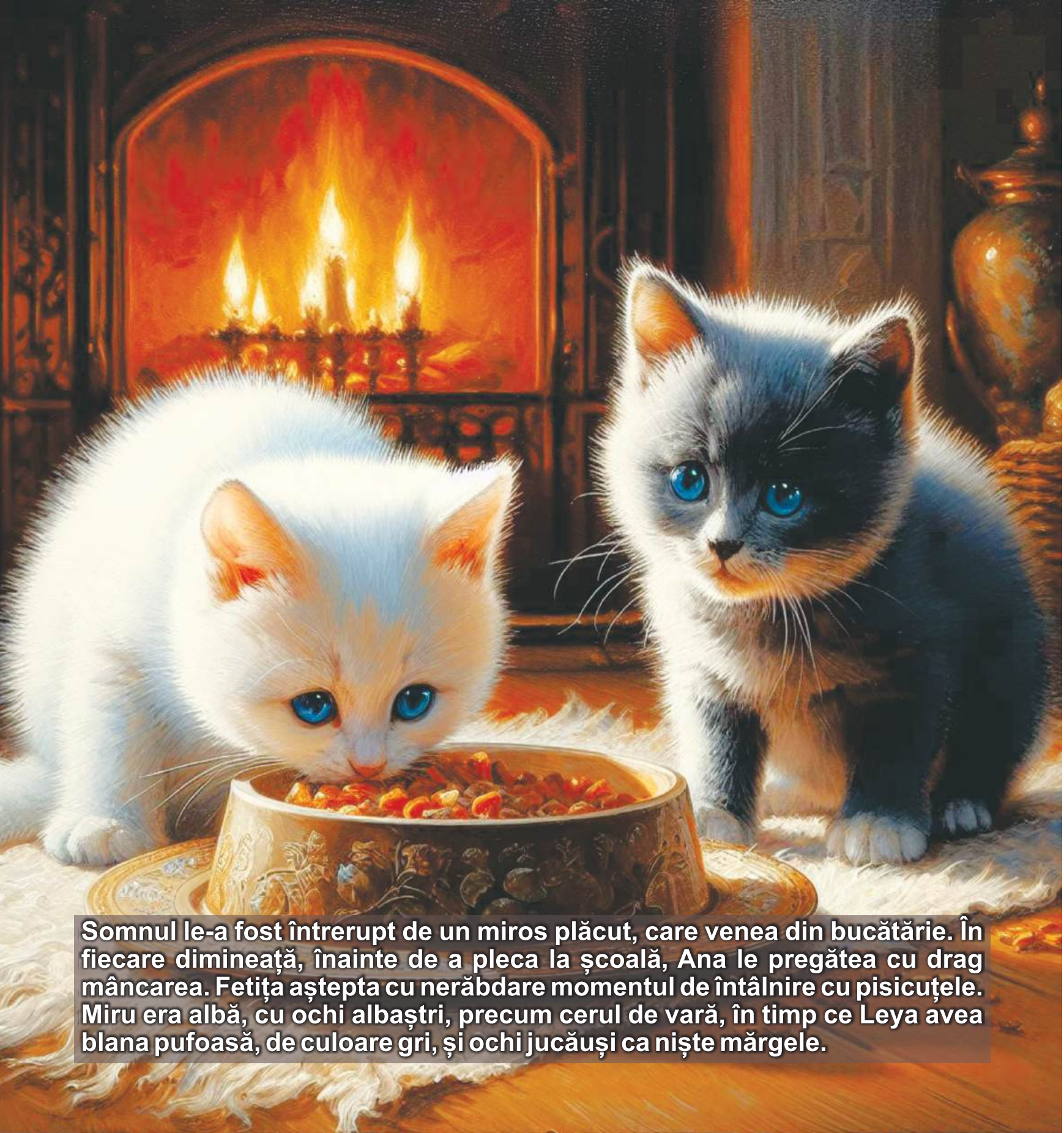

Ana și pisicuțele:

O AVENTURĂ PE GHEAȚĂ

Era dimineață, iar lumina slabă a soarelui abia pătrundea prin fereastră. Aerul era rece și o ușoară ceață se ridica de la gura sobei. În mijlocul încăperii, două pisicuțe cu blăniță groasă și pufoasă se cuibăreau una lângă cealaltă, căutând căldură.

Somnul le-a fost întrerupt de un miros plăcut, care venea din bucătărie. În fiecare dimineață, înainte de a pleca la școală, Ana le pregătea cu drag mâncarea. Fetița aștepta cu nerăbdare momentul de întâlnire cu pisicuțele. Miru era albă, cu ochi albaștri, precum cerul de vară, în timp ce Leya avea blana pufoasă, de culoare gri, și ochi jucăuși ca niște mărgele.

După ce au mâncat pe săturate, Miru a făcut un salt pe pervaz, privind uimită prin fereastră. Și-a ridicat capul, urmărind cu ochi curioși împrejurimile. Imaginea fulgilor de zăpadă care loveau fereastra i-a atras atenția. Aceștia se legănau în bătaia vântului, oprindu-se pe sticla rece.

Leya s-a ridicat grațios și s-a așezat lângă Miru, privind fascinată cum fulgii de zăpadă dansau în aer. Era o priveliște de poveste, cu zăpada care îmbrăca peisajul în strălucire. Pisicuțele nu și-au mai putut stăpâni entuziasmul și au ieșit în ogradă pentru a explora minunile iernii. Cu lăbuțele lor pufoase, Miru și Leya au început să se joace. Săreau în sus, lăsând urme pe zăpadă, atunci când cădeau, și se amuzau pe cinste.

Joaca lor a fost brusc întreruptă de un foșnet misterios, care le-a captat atenția. Cele două au ciulit urechile și, preț de câteva secunde, au stat încremenite.

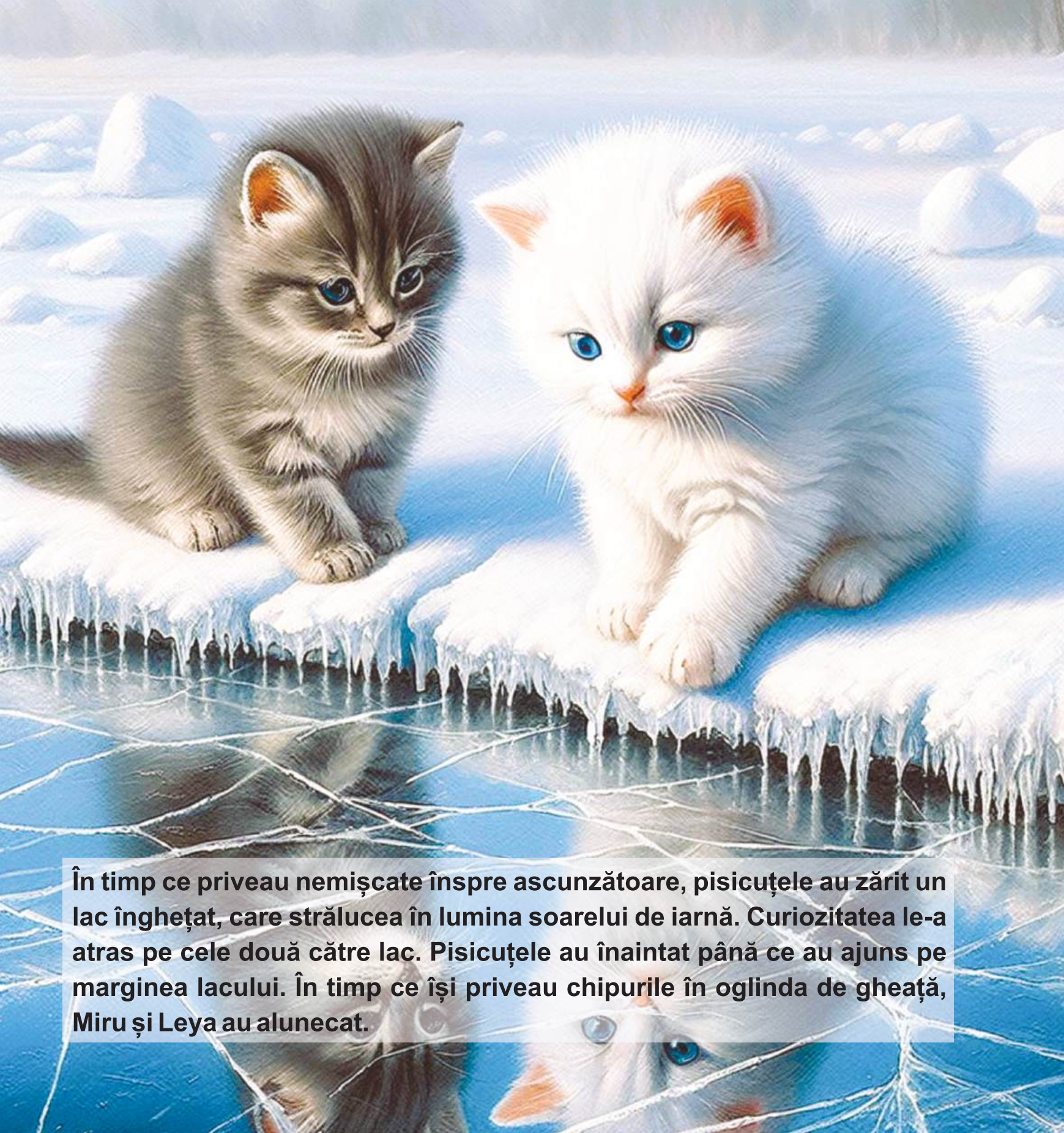
S-au ghemuit într-un tufiș, privind cu ochii mari la ghemotocul de blană, care se mișca sub zăpadă. Dintr-odată, printre crengile de brad, și-a făcut apariția un cap mic de șoricel.

Miru și Leya nu au stat prea mult pe gânduri și au încercat să prindă șoricelul, însă acesta a reușit să scape și a luat-o la fugă.

Nerăbdătoare să-l prindă, pisicuțele au ajuns la marginea unei păduri, departe de casă. Șoricelul a intrat iute în pădure, unde s-a furișat în ascunzătoarea lui secretă, de sub stejarul înalt.

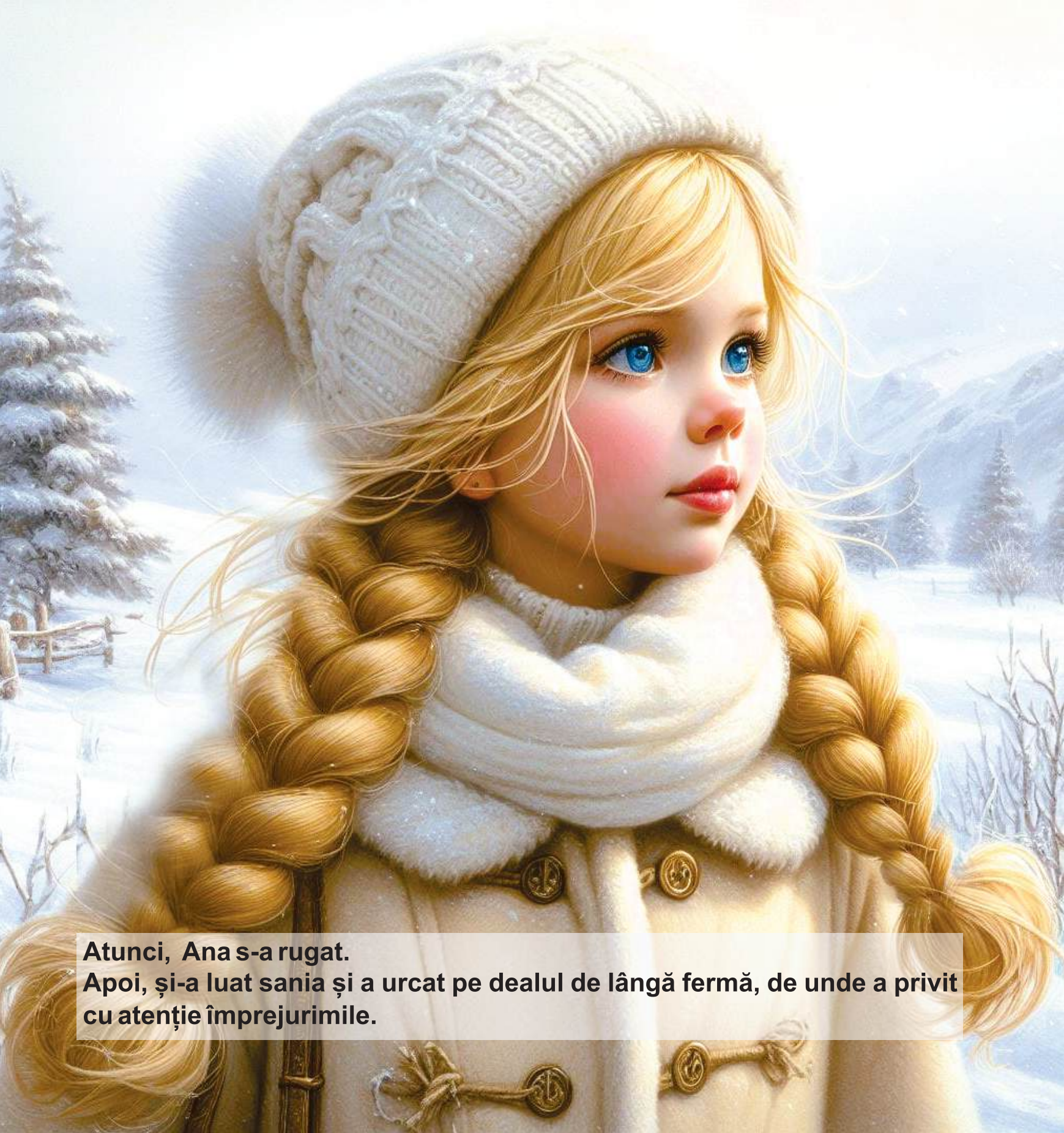
În timp ce priveau nemișcate înspre ascunzătoare, pisicuțele au zărit un lac înghețat, care strălucea în lumina soarelui de iarnă. Curiozitatea le-a atras pe cele două către lac. Pisicuțele au înaintat până ce au ajuns pe marginea lacului. În timp ce își priveau chipurile în oglinda de gheață, Miru și Leya au alunecat.

Când a privit pe fereastră, mama fetei a observat tristețea de pe chipul acesteia. Cu umerii plecați și ochii în lacrimi, Ana a intrat în casă și i-a povestit, printre sughițuri, că pisicuțele dispăruseră.

**Mama i-a șters lacrimile și, cu o voce blândă, i-a spus:
– Dacă te vei ruga, cu siguranță vei găsi pisicuțele!
Când a auzit cuvintele mamei, chipul Anei s-a luminat.**

**Atunci, Ana s-a rugat.
Apoi, și-a luat sania și a urcat pe dealul de lângă fermă, de unde a privit
cu atenție împrejurimile.**